

Tu mówi Londyn...

Kolejne rozważanie ks. bpa Andrzeja Wantuły wygłoszone w radiu BBC w latach 40.

Wielki Piątek

A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: Wykonało się! I skłoniwszy głowę, oddał ducha (J 19, 30).

Wielki Piątek! Jeden z tych nielicznych dni w roku, gdy nie tylko w domach naszych, lecz i w szerszym świecie zalegać się zdaje dziwna, niecodzienna, można nawet rzec: święta cisza. Człowiek, zazwyczaj tak głośny i łokciami sobie w tym świecie drogę torujący, zatrzymuje się na chwilę w swym biegu, gdyż czuje jakby, że i na jego drogę cień krzyża z Golgoty pada. Mrok owej wielkopiątkowej chwili, gdy On – Chrystus – w dolinę cienia śmierci schodził, kładzie się na serca nasze, które czują – jakimkolwiek by nie były – że tu najlepiej, wobec misterium, jakie się w on dzień rozgrywało, milczeć wypada. Święta wielkopiątkowa cisza!

Gdy jednak w tę ciszę wstuchiwać się zaczniemy, to czyż sercem nie uchwycimy i my owego głosu, który świadczy, iż w dzień ów dokonywał Bóg na Golgocie najdziwniejszych rzeczy! Że się tam dopełniał nie tylko los Chrystusa, lecz i nasze własne losy! Czy sercami nie uchwycimy owej dziwnej prawdy, z którą myśl nasza nieraz sobie poradzić nie umie, że krew owa, co się tam wylała, ma dla każdego z nas znaczenie zasadnicze, bo się tam przez nią na nowo tworzył nasz żywot! – Wykonało się! W tym słowie zawarta została ostatecznie cała tajemnica Wielkiego Piątku i znaczenie żywota i śmierci Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Kochani! Czym krzyż na Golgocie dla wielu był i jest, odpowiedzieć nie trudno. Powiadają nam to jasno i niedwuznacznie takie słowa, jak np. te, że Bóg tak umiłował świat, iż Syna Swego Jedyne go dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny, lub słowa Chrystusa przy Ostatniej Wieczerzy, iż krew jego wylewa się za nas na odpuszczenie grzechów. To jest wyraźne. Ale dla nas równie ważne jest inne pytanie, mianowicie czym ten krzyż dla nas, każdego z osobna, jest. Na to pytanie może każdy tylko indywidualnie, w skrytości serca, gdy się rozglądnie w sobie samym, odpowiedzieć. Wielkopiątkowa cisza jest właśnie do tego czasem najspособniejszym.

Dodać do tego możemy tylko jedno. Krzyż na Golgocie przyciągał z dziwną mocą zawsze zwłaszcza tych, co się źle mieli, co brzemiona nieśli, co czuli obciążenie serc i zmęczenie słabością własną i grzechem byli. Przyciągał on tych, co w rozterkach dni swoje wiedli i co się w mrowisku ludzkim osamotnieni czuli, co wyższe pragnienia mieli, niż posiadanie powszedniego chleba i co stęsknieni byli odradzającej nadziei wielkanocnej. Tych zwłaszcza krzyż ten zawsze przyciągał do siebie.

Bracia i Siostry! Cóż myślicie? Czyżby i dla nas pod tym krzyżem nie miało być miejsca, miejsca na dziś – i jutro!?

– Wykonało się!

Niech Bóg pomoże każdemu z nas znaleźć na to wielkopiątkowe pytanie prawdziwą, wyzwalającą odpowiedź.

Londyn, 4. 4. 1947.

ks. bp Andrzej Wantuła

jakaś pociecha miłości, jakaś wspólnota ducha, jakieś współczucie i zmiłowanie, dopełnijcie radości mojej i bądźcie jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednomyślnością! I nie czyńcie nic z kłótniowości ani przez wzgląd na próżną chwałę, lecz w pokorze uznawajcie jedni drugich za wyższych od siebie. Niechaj każdy baczy nie tylko na to, co jego, ale i na to, co służy innym.

Postuszeństwo jest najpiękniejszym klejnotem chrześcijanina. Chrześcijańskie postuszeństwo jest prezentem Jezusa dla Jego Zboru. Chrześcijanie są postuszni swemu Panu nie z przymusu, nie z lęku, lecz z pełnej podziwu wdzięczności.

Ponieważ On obdarował nas życiem wiecznym, dlatego my podarujemy mu nasze życie, nasze serce i nasze ręce i bądźmy względem siebie takiego usposobienia, jakie było w Jezusie Chrystusie. Pójdźmy dzisiaj razem z Nim pod krzyż, by tam zrozumieć, że życie bez Niego nie ma żadnej wartości.

Wprowadzenie nowej Rady Parafialnej

Dnia 30 marca 2014 roku podczas nabożeństwa pasyjnego (niedziela Laetare) odbyło się uroczyste wprowadzenie w urzędowanie nowej Rady Parafialnej, wybranej przez Zgromadzenie Parafialne 2 lutego 2014 r.

Wprowadzenia w urzędowanie dokonał zwierzchnik naszej Diecezji, ks. bp Jan Cieślar, w asyście proboszcza ks. dra Dariusza Chwastka oraz członków nowo wybranego Komitetu Parafialnego i Parafialnej Komisji Rewizyjnej. Głównym punktem uroczystości było złożenie ślubowania przed Biskupem oraz całym zbozem.

Ks. Bp Jan Cieślar podziękował wszystkim członkom odchodzącej tymczasowej Rady Parafialnej za ich ciężką pracę i trud w budowaniu nowego ładu w Parafii. Prezes tymczasowej Rady Parafialnej prof. Janusz T. Maciuszko wyraził zadowolenie z przebiegu i wyników demokratycznych wyborów oraz życzył powodzenia nowo wybranym gremiom parafialnym.

W uroczystościach wzięta również udział delegacja Rady Parafialnej Parafii Św. Trójcy oraz prezes Synodu Kościoła Ewangelicko-Reformowanego, pani Ewa Józwiak.

Słowo pozdrowienia wygłosił kurator Parafii Św. Trójcy, pan Andrzej Weigle. Podkreślił, że jesteśmy jedną luterąską rodziną w Warszawie działającą w dwóch jednostkach administracyjnych Kościoła, społecznością, która winna się szanować i wspierać.

Nabożeństwo miało bogatą oprawę muzyczną. Nasz chór parafialny pod dyрекcją pani Katarzyny Folgart zaśpiewał dwie pieśni: „Cię Boże chwalimy” i „Ach, ześlij Panie przebudzenie”. Z inicjatywy naszej organistki – pani Emilii Dziubińskiej – wystąpił również Kameralny Zespół Muzyki Dawnej, w którego repertuarze znalazły się następujące utwory: Georga Philippa Telemanna, Georga Friedricha Händela oraz Johanna Sebastiana Bacha. Tuż po nabożeństwie odbył się także krótki koncert, podczas którego Zespół zagrał z kolei utwory Dietricha Buxtehudego, Johanna Friedricha Fascha oraz Georga Philippa Telemanna. Zarówno chórzystom, jak i Zespołowi serdecznie dziękujemy za upiększenie nabożeństwa.

Od dnia wprowadzenia w urząd Rady Parafialnej biegnie termin 5-letniej kadencji nowo wybranych władz Parafii: Rady, Komitetu i Komisji Rewizyjnej.

Zgodnie z treścią § 32 p. 1 Regulaminu Parafialnego na pierwszym posiedzeniu odbywanym pod przewodnictwem Proboszcza, Rada wybiera w głosowaniu tajnym Prezydium Rady w składzie: prezes, wiceprezes, sekretarz i skarbnik.